



מ"ת 55264/06/21 - מדינת ישראל נגד תייסיר עייאש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 55264-06-21

בפני: כב' השופט אלון אינפלד

המבקשת:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שלומית מלקו

נגד

המשיב:

תייסיר עייאש

ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, על רקע אישום בעבירות החזקת סמים ונשק. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לקיומן ולעוצמתן של הראיות לכאורה.

האישום והמחלוקת

1. אין מחלוקת כי ביום 10.5.21, סמוך לשעה 11:15, הגיעו שוטרי יחידת יואב למתחם המגורים של משפחת המשיב, בפזורת אלעזמה, בהקשר לאכיפת דיני התכנון והבניה. המקום המדויק מובא בדו"חות באמצעות נ.צ, שכן מדובר בבית בפזורה הבלתי רשמית. אולם, המקום מתואר על ידי הבלשים כ"פזורת אל עזמה", "פזורת שגב שלום בין צומת אהלים לצומת שרה", "פזורת צומת אהלים" או כד'. תיאורים אלה חשובים לצורך האיכונים שיתוארו בהמשך, באזור "שגב שלום", "צומת אהלים" או "צומת שרה".

2. במעבר ליד ביתו של המשיב, הריחו השוטרים ריח שיש בו ממש, הבא "בגלים" (כניסוחו של הבלש אביחי), המקיים עילת חיפוש בחשד לביצוע עבירת סמים. בתוך הגדר המקיפה היה מתחם נעול, בהרמת הראש מעל גדר האיסכורית נראתה רשת הסוואה ומתחתיה "הנבטה עם שתילים קטנים". אותר אחיו של המשיב, אשר התייצב ושימש כעד לחיפוש. השוטרים נכנסו לבית ומצאו את הסמים והתחמושת המתוארים בכתב האישום, היינו "סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 7.6 ק"ג נטו במקומות שונים בתוך שטח הבית"; "סם מסוכן מסוג קוקאין מחולק לשקיות במשקל כולל של 3.528 ק"ג נטו, במחסן נעול", כאשר חלק מהקוקאין הוסתר מתחת לשטיח וחלק היה בארון; "48 קליעים בקוטר 7.62 מ"מ".

3. אין מחלוקת כי במהלך החיפוש נמצאו גם כסף מזומן בסכום של 7,122 ₪, וכן תעודות הזהות וכרטיסי קופת חולים של המשיב ושל אשתו. על פי הדו"ח של הבלש אביחי, בעת הכניסה היה הבית "מסודר, סדינים מסודרים על המיטות מטבח ופינת ישיבה מסודרים, טלוויזיה דולקת ובגדים על המתלה כביסה של ילדים קטנים". אולם כאשר השוטר חזר לבית ביום המחרת נמצא כי "הבגדים במתלה לא היו, בנוסף הטלוויזיה כבויה ואת כל הבגדים ששמנו על המיטה בזמן החיפוש זרקו על הרצפה".

4. כתב האישום מייחס למשיב עבירות החזקת סם לא לצריכה עצמית ועבירות בנשק המתבטאות בהחזקת תחמושת, נוכח כל אשר נמצא בבית.



5. טענתו של המשיב היא כי אין לו כל קשר לסמים שנמצאו בביתו. זאת, משום שהוא עזב את הבית כבר מספר שבועות קודם לכן, בסוף מרץ או בתחילת אפריל. זאת, לאחר שהסתכסך עם אשתו. לדבריו, הוא עבר להתגורר בתל אביב ולא הגיע לאזור הדרום כלל, או, כפי שתיקן וכפי שניסח סנגורו, פעמים ספורות בלבד, למטרות מוגדרות. אשתו, כך נטען, עברה להתגורר בבית הוריה.

6. **המחלוקת בין באי כוח הצדדים היא:** בשים לב לכך שאין מחלוקת כי זהו בית שהחזיק המשיב, במשך זמן רב, האם יש במכלול הראיות הנסיבתיות שמוצאת המדינה כדי להפריך את טענתו של המשיב כי עזב שבועות לפני מציאת הסמים? טענה, המגובה במידה זו או אחרת בעדות אשתו ובני משפחתו.

טענות הצדדים

7. הטענה העיקרית של המדינה היא כי אין מחלוקת שמדובר **בביתו של המשיב**. בכניסת השוטרים למקום נראה היה שהבית "ח"י" במובן זה שבגדי ילדים היו תלויים לייבוש, טלוויזיה דלקה וסדינים היו פרוסים על המיטות. הרושם היה שמדובר **בבית פעיל** אשר בני הבית יצאו ממנו אך לפני שעה קלה. בבית לא נמצאו פריטים השייכים באופן מובהק לכל אדם אחר. לעומת זאת, נמצאו תעודות של המשיב ואשתו, לרבות כרטיסי קופת חולים. לשיטת המדינה, אין היגיון בכך שהושארו תעודות מסוג זה בבית במשך שבועות ארוכים, עם כביסת ילדים תלויה, וטלוויזיה דולקת.

8. על כך טוען המשיב כי התעודות כפי הנראה נשארו בבית כאשר עזב, כאמור, למעלה מחודש לפני החיפוש. לשיטתו, ההסבר הוא **שמישהו אחר עשה שימוש בבית** המשיב, שלא על דעת המשיב ואשתו. המשיב, אשתו וגם יתר בני המשפחה, הסכימו בחקירותיהם כי אפשרות זו דחוקה, בשים לב לכך שמדובר בבית המצוי במתחם של המשפחה המורחבת. כך, שאם מישהו היה מגיע לשם, היו רואים זאת. יחד עם זאת, אין להם הסבר אחר לממצאים בבית, ולשיטתם מישהו ניצל את היעדרות המשיב מביתו על מנת לאחסן ולגדל סמים.

9. המדינה רואה חשיבות גם בכך שנמצאו **טביעות אצבע** של המשיב על שקית קניות, אשר בה נמצא חלק מהקנבס. כמו כן, באותו מתחם נעול בו נמצאו חלק מהסמים, בתוך מקרר, נמצאו כוס מדידה ומיכל לחומרי דיזון, אשר עליהם נמצאו טביעות אצבע של המשיב. טענת הסנגור היא שאין באלה ראיה לחובת המשיב. שכן, אין מדובר בטביעות אצבע שנמצאו על הסם עצמו. הרי טבעי למצוא טביעת אצבע מקום בו הנאשם חי עד כמה שבועות קודם לכן. יתרה מכך, בשים לב לכך שהגרסא היה טרי או "ח"י", והמשיב לא היה במקום זה מספר שבועות, הרי שסביר להניח כי הסמים הגיעו אל השקית של המשיב, ואל האזור בו נמצאו הכלים, כאשר הוא כבר לא היה שם. כך, שטביעת אצבעו עוד נותרה על הכלים למרות שהוא לא נכח.

10. המדינה רואה חשיבות גם בממצאים של **מחקרי תקשורת** המלמדים על כך שהטלפון, שאין מחלוקת ששימש את המשיב התקופה הרלוונטית (מסתיים בספרות 660), היה באזור הדרום במשך התקופה בה טען המשיב כי עזב את הדרום לתל אביב. עלה, כי מדובר במספר שהחל להיות פעיל רק ביום 26.4.21, מרבית האיכונים הם דווקא באזור הדרום ורק מיעוטם באזור תל אביב (דו"ח תובנות מיום 16.6.21). כך לדוגמה, יש איכון של הטלפון פעמיים באזור באר שבע ביום 4.5.21, אז ביצע המשיב העברת בעלות ברכב באזור



באר שבע. גם בתאריכים 8.5.21- 9.5.21 הרכב מאוכן באזור באר שבע והסביבה הקרובה (צומת שרה ושגב שלום). יתרה מכך, ביום 10.5.21, היום בו נערך החיפוש ונתפסו הסמים, מאוכן הטלפון של המשיב בשגב שלום בשעה 00:48 וגם בשעה 10:41 בשגב שלום. זאת, כחצי שעה לפני החיפוש. אף בשעות הערב באותו יום היה הטלפון מאוכן באזור צומת שרה. ביומיים הבאים אין איכון, אך ביום 13.5.21 שוב יש איכון באזור שגב שלום (דו"ח תובנות מיום 20.6.21).

11. הסנגור טוען, כי בהקשר זה קשה להתווכח עם דו"ח התובנות, כאשר התדפיס המקורי של מחקר התקשורת טרם הגיע לתיק החקירה. מכל מקום, טוען הסנגור כי אין בכך ממצא היכול להפריך בבירור את טענתו של המשיב לפיה שהה רוב זמנו בתל אביב אך הגיע לדרום למטרות מוגדרות, כגון אותה העברת בעלות ברכב, בעטיה אוכן בבאר שבע.

12. הסנגור טוען עוד, שאין לבטל את המשקל המצטבר של עדותם של שניים עשר בני משפחה. כל בני המשפחה, ללא יוצא מן הכלל, תיארו מהלך אירועים דומה. לדבריהם, המשיב הסתכסך עם אשתו ובשלב מסוים נפרדו. מאז, מזה כמה חודשים, אין השניים גרים במתחם המשפחתי ואינם מתגוררים בבית. הסנגור מודע לכך שיש הבדלים מסוימים בין הגרסאות שלהם. אולם, לשיטתו הבדלים קלים בתאריך והבדלים בתיאור של נושא הסכסוך אינם מלמדים על חוסר אמינות, אלא דווקא על היעדר תיאום גרסאות. שכן, כל אחד מבני המשפחה מוסר באופן טבעי את אשר הוא זוכר ואת אשר הוא הבין.

13. הסנגור רואה חשיבות רבה בטיב המרחב, במצב הבית והגדרות סביבו. כך, הסמים נמצאו על ידי הצצה מעל גדר. לשיטתו, עיון במרחב מאפשר להבין שייתכן מאד שהיה מי שהשתמש בבית שלא על דעת המשיב כדי לגדל קנביס ולאחסן סמים מסוג קוקאין. יוער, כי הסנגור טען שלא היה תיעוד של הבית והמרחב. מטעם זה הגיש הסנגור דיסק און קי, ובו צילומים של הבית וסרט המתעד את החצר ופנים הבית. ייאמר, שבתיק החקירה יש דיסק של צילומים מהחיפוש ואף דיסק המכיל, לפי הרשום עליו, צילום מכלי טייס בלתי מאויש שהובא במיוחד למקום לתעד את המרחב (ראו דו"ח פעולה של רס"ר ניר מיום 10.5.21). מכל מקום, הצילום שהופק בתיק החקירה, השרטוט וצילומי הסנגור אינם מלמדים שמדובר במקום שניתן להגיע אליו ולהתגורר בו מבלי שאיש יבחין.

14. טענה יותר משמעותית של הסנגור, היא שייתכן שמישהו אחר מבני המשפחה המתגוררים באותו מתחם הוא אשר גידל את הסמים במקום ואף החביא את הקוקאין. זאת, לאחר שהמשיב ואשתו הפסיקו להתגורר בבית. ויאמר מיד כי, בהעדר הצבעה על גורם קונקרטי, ונוכח דברי חלק מבני המשפחה לפיה אין כל אפשרות כזו, אין לכך משקל מספיק כדי לצמצם את משקל הראיות לכאורה.

15. בהתבסס על מכלול הראיות הנסיבתיות, והערכת הגרסה של המשיב כהסבר להם, ביקשה התובעת לקחת בחשבון כי גרסתו של המשיב בחקירותיו, על פניה, אינה משכנעת. בהודעתו הראשונה לא זכר פרטים עליהם נשאל, לרבות מספרי טלפון. בשתי חקירות החליט לשמור על זכות השתיקה. רק בהודעה רביעית הגיעה גרסה מפורטת יותר. לשיטתה, שתיקה זו מחזקת את הראיות נגד המשיב.



16. לאחר עיון במכלול תיק החקירה מצאתי שיש ראיות לכאורה נגד המשיב העומדות בבירור במבחן הסף של הלכת זאדה.

17. הממצא שמצאו הבלשים בכניסתם לבית אינו מתיישב עם הטענה הבסיסית של המשיב שלא התגורר בבית ולא עם עדות בני המשפחה, לרבות בני המשפחה הגרים בסמוך. טענה, לפיה איש לא התגורר בבית במשך שבועות ארוכים. תעודות חיוניות של המשיב ואשתו, טלוויזיה דולקת ובעיקר בגדי ילדים התלוים לייבוש, אשר נעלמו למחרת, מלמדים על מגורים של משפחה במקום. אם אין מדובר במשיב, אשתו וילדיו הקטנים (בגילאי 3,4 ו-6 לדבריו), אז מי המשפחה שגרה בביתו, מבלי שאיש מבני המשפחה הבחין בכך?

18. אין סימן שמישהו אחר גר בבית, ואף בן משפחה לא העיד על מישהו אחר שתפס חזקה בבית. החומר הצמחי שנמצא בבית היה טרי. הטלוויזיה הייתה דולקה כאמור, וכל האינדיקציות הן שהמשיב, אשתו וילדיו התגוררו בבית. זאת, במיוחד בהעדר כל "מועמד" אחר בעדויות עדי ההגנה.

19. טביעת האצבע על השקית אשר בתוכה נמצא הסם, אינה מהווה ראיה קונקלוסיבית כראיה יחידה. שהרי מדובר בחפץ נייד שאפשר להשתמש בו כדי לשים בו סמים, והבית היה בעבר ביתו של המשיב. יחד עם זאת, מדובר בראיה בעלת משקל רב מאד. אף טביעות האצבע שנמצאו על כלים הסמוכים לסם, בתוך מקרר, באזור מגודר ונעול, אינם קושרים את המשיב ישירות לסם. אולם כאשר ראיות אלו מצטרפות לתמונה הכללית, לפיה המשיב לכאורה החזיק בבית עד סמוך לחיפוש, הרי שיש כאן בוודאי ראיות לכאורה, והחזקה כי המשיב הוא אשר החזיק בסמים מקבלת משקל יתר.

20. התנהלות המשיב אינה מסייעת לערעור החזקה, אלא מחזקת אותה. ראשית, יש לזכור כי המשיב נעצר כמעט חודש לאחר החיפוש. זאת, למרות שמשפחתו ידעה היטב שמחפשים אותו. בני המשפחה נשאלו כיצד ליצור עמו קשר, אך טענו להעדר טלפון קבוע ואי ידיעה איך ליצור עמו קשר. טענה, שקשה מאד להאמין לה, בהנחה שמדובר במי שעד שבועות מספר קודם לכן התגורר בסמוך, יחד עם כל בני המשפחה המורחבת. למותר לציין, כי הזמן שחלף עד המעצר הותיר די זמן לתאם גרסה עם בני המשפחה המורחבת, לו נדרש המשיב לכך.

21. בהודעתו הראשונה, טען המשיב כי לא היה בביתו מאז עזב בתחילת אפריל. לשאלה אם חזר בכלל לדרום, השיב "לא" (הודעה מיום 9.6.21 שורה 121). המשיב לא הצליח להסביר כיצד התפרנס בתקופה זו, למעט אמירה כללית על קיומן של "חסכוניות". המשיב התייבב בתחנה ללא טלפון משום ש"שכחתי אותו" (שם, שורה 140). לשאלה איפה תעודת הזהות שלו, השיב כי אינו יודע, ולדבריו הוא מסתפק בצילום תעודת הזהות שלו. שכן, לדבריו, הוא איבד גם את תעודת הזהות וגם את כרטיס קופת החולים. עם זאת המשיב לא הגיש למשטרה דו"ח על אובדן תעודת הזהות (שם, החל משורה 141). לשאלה איפה היה ביום 10.5.21, השיב בפשטות "בתל אביב" (שם, שורה 238).

22. בהודעתו השנייה מיום 14.6.21 שמר על זכות השתיקה לכל אורך הדרך. כך גם בהודעתו השלישית מיום 15.6.21.

23. בהודעה הרביעית, מיום 20.6.21, הוא התבקש והסכים להתייחס לראיות. המשיב חזר על גרסתו כי עזב את הבית שבועות לפני החיפוש. לעניין טביעות האצבע על בקבוק הדישון והכוס שנמצאו בסמוך לסמים,



טען המשיב כי כלים אלו נמצאו על ידו, "זרזקים בשיג וזרקתי אותם בבית". לטענתו, חשש שאחד הילדים ישתה חומר רעיל. המשיב סיפר כי זרק את הכלים האלה לתוך המתחם המגודר, ולכן לא היה לו הסבר כיצד הגיעו הכלים האלה אל תוך המקרה, במחסן שבו נמצאו הסמים. ייאמר כי הסבר מוזר זה אודות הכלים האלה, לפיה העביר כלים שהוא חשד שנושאים רעל ממרחב הציבורי למרחב הפרטי בו מסתובבים ילדיו הקטנים, תמוה. עצם הידרשות המשיב להסבר תמוה כזה, מגבירה את המשקל של טביעות האצבע כראיה לחובת המשיב.

24. למשיב לא היה הסבר לכך שהטלפון שלו אוכן בדרום. המשיב אישר כי הגיע פעם אחת לדרום כדי לבצע העברת בעלות, בניגוד לגרסתו בהודעה הראשונה לפיה לא הגיע לדרום כלל במשך כל התקופה. אולם, כאשר המשיב לא מצליח להסביר את האיכונים של הטלפון בדרום, פעמים רבות במשך התקופה, לרבות ביום בו בוצע החיפוש בבית, הרי שיש לראות את גרסתו כסתורה בראיה אובייקטיבית.

25. אם כן, לא רק הראיות הנסיבתיות עומדות לחובת המשיב. לחובתו עומדת גם שתיקתו בשתי חקירות, ובעיקר העובדה שגרסתו, שנועדה להרחיקו מהעבירה, נמצאה כסתורה, ובכך מתחזקת מאוד עמדת התביעה.

26. **סיכום של דבר**, הראיה הבסיסית נגד המשיב היא החזקה הנובעת מכך שהסמים נתפסו אצלו במקרקעין. חזקה זו מחוזקת בכך שחלק מהסמים נתפסו בשקית הנושאת טביעת אצבע שלו. המשיב נותן גרסה, אשר יכולה הייתה לכאורה לעמוד מול החזקה האמורה. היינו כי אמנם זה ביתו, אך הבית לא היה בחזקתו למעלה מחודש לפני יום החיפוש. גרסה לפיה לא היה כלל בדרום תקופה ארוכה, אלא ביום מסוים אחד. דא עקא, שגרסה זו אינה מתיישבת עם הראיות, המלמדות כי מישו חי בבית, עם ילדים, עד יום החיפוש עצמו; כי המשיב היה בדרום פעמים רבות, לפני החיפוש, אחריו, וביום החיפוש עצמו; וכי תעודות חיוניות של המשיב ואשתו בבית, בשילוב עם העדר כל עדות או ראיה לפולש אחר מלמדות לכאורה כי המשיב, ולא אחר, התגורר בבית עד יום החיפוש. עדויות בני המשפחה תשמענה במשפט, ואולי יינתן בהן אמון כדי לעורר ספק. אולם, לצורך שלב זה, אין בהן כדי לשלול את הראיות לכאורה, העומדות היטב במבחן של הלכת **זאדה**.

27. **לאחר הקביעה שיש ראיות לכאורה במשקל מלא, ללא חולשה שיש לקחת בחשבון בשלב זה, ובשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית המקימה עילת מעצר, הבמה חוזרת אל הסנגור, הרשאי לנסות לשכנע את השופט התורן שיש מקום לבחון חלופת מעצר.**

יוער כי, למען הנוחות הטכנית, הדיסק און קי שהגיש הסנגור צורף לתוך תיק החקירה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, במעמד הצדדים.



אלון אינפלד, שופט